

forninget disse Love i betragtelig Grad. De sociale Love har staaet i det sociale Venstres Tegn, Jordlovene har staaet i et konservativt Tegn, der i høj Grad karakteriseres ved den begejstrede Udtalelse, hvormed de Konservatives Ordfører hilste Landbrugsministerens Fremlægelse af og Forsvar for disse Love, og hvis Kærne var den: Ak, om vi Konservative havde haft Landbrugsminister Madsen-Mygdal for to Aar siden, da de Radikale sammen med Venstre gennemførte det første Sæt Jordlove. Dette er den Maade, hvorpaa disse to Sæt Love er blevet gennemført, og det viser ogsaa vor politiske Stilling overfor Regeringens politiske Arbejde, nemlig den fulde Tilslutning til Regeringens Arbejde, hvor den forvalter den demokratiske Politik, som vi har søgt efter vor Opfattelse udformet i Lovforslag og efterladt til Regeringen.

Nu gjorde til sidst den ærede Ordfører op, at vi ikke vilde komme til at savne Arbejde, naar vi atter mødtes efter en sollys Sommer, og efter min Opfattelse gengav han ganske rigtigt, hvad det er for tre Hovedspørgsmaal, som det i det kommende Aar vil dreje sig om. Jeg for mit Vedkommende kunde have ønsket, at den ærede Ordfører havde føjet nogle flere Love til; jeg kunde have ønsket, at han havde nævnt de Love, som ikke er gennemførte i Landstinget i denne Samling — jeg skal gøre en Bemærkning derom til sidst. Men de tre Love, som han omtalte, og som utvivlsomt vil være den kommende Tids politiske Tids Problemer, er den store Finansplan, som han kaldte det, og hvormed han formodentlig mente Skatterevisionen, Aldersrenteforslaget og Forsvarsordningen. Om disse tre Sæt Love, der alle er af afgørende Betydning baade finansielt og socialt, og som vil gribe ind i hinanden, fordi den rette Løsning af det ene af Spørgsmaalene maaske finansielt vil betyde Muligheden for den rette Løsning af de andre, fordi den kraftige Omordning af Forsvarsvæsenet og Nedskaeringen af Udgifterne dertil muligvis vil betinge den rigtige Gennemførelse af den sociale Lovgivning — om alle disse Spørgsmaal gælder det, at de kan løses til venstre, som de sociale Love i Aar i alt væsentlig er blevet det, eller de kan løses til højre, saaledes som desværre i alt for høj Grad Jordlovene er blevet det i Aar. Det politiske Problem, der knytter sig til den kommende Samling, er derfor dette: Vil Regeringen søge disse Spørgsmaal løst til venstre, eller vil den søge dem løst til højre?

Regeringens Holdning i saa Henseende vil blive afgørende, det føler jeg mig overbevist om, ikke blot for det Parti, jeg i Øjeblikket fører Ordet for, men for hele den Opposition, der findes her i Tinget. De to Love, som jeg gerne havde hørt omtale af Ordføreren, og som ikke er blevet gennemført i Landstinget, er Ædruelighedslovforslaget og Lovforslaget om offentligt Tilsyn med visse Virksomheder. Begge disse Lovforslag har været vedtagne her i Folketinget med Venstres Stemmer og er førte frem igen af Venstres Regering i den Skikkelse, hvori de har været vedtagne her i Tinget. Ikke desto mindre er de standsede i Landstinget, og jeg kan meget vel tænke mig, at de er standsede af et væsentligt Hensyn til det konservative Folkeparti, der overfor begge disse to Spørgsmaal her i Folketinget har indtaget en modsat Stilling af Venstres. Hvis derfor Udskydningen af disse Love til næste Aar betyder, at man vil tage dem med ind i den samlede politiske Overvejelse, som da kommer, ja, saa kan det jo være, at Behandlingen af disse Love, som Venstre en Gang før har stemt for, næste Aar kan komme til at virke som en Pegepind i Retning af, at man vil overveje at løse Spørgsmaalene til venstre. Den ærede Ordfører for Venstre sagde, at man her i Landet skulde skabe en national Enhedsfront. Jeg tror, at den ærede Ordfører først maa passe paa at ordne sin egen Front, thi i den nationale Enhedsfront, som han pegede paa, kan der ikke være Plads for dem, der vil give Aabenraa-Mændene Kniven, hvor man møder dem. Denne Udtalelse kommer jo fra en, der staar indenfor det ærede Medlems Parti. Og i denne nationale Enhedsfront er der ikke Plads for dem, der sværger til et Blad, der, som „Flensborg Avis“, skriver, at H. P. Hanssens Gerninger burde være bragte for en Rigsret eller for en anden almindelig Kriminaldomstol, hvis de ikke havde været dækkede af den Omstændighed, at de var foretagne af Mænd, der paa det daværende Tidspunkt tilhørte et andet Samfund end det danske. Indenfor en national Enhedsfront er der ikke Plads for dem, der taler saadan, og derfor vil jeg opfordre den ærede Ordfører til at bringe Orden indenfor sin egen Front, før han paakalder Enheden paa dette Omraade. Det er mit Ønske, at der her i Landet paa ny maa kunne skabes en politisk Fremskridtsfront, en politisk demokratisk Fremskridtsfront, og jeg nærer den samme Anskuelse, som blev udtalt af den ærede